

РЕШЕНИЕ

№ 9498

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7093** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на управителя на „ГЛАВСТРОЙРЕМОНТ“ ЕООД, против частите от РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221122000749-091-001/24.03.2023 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП – С., потвърден в допустимите за оспорване части от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 839/19.06.2023 г. Ревизионният акт е поправен с два други ревизионни акта за поправка, с №№: П-22221123068861-003-001/12.04.2023 г.; П-22221123082049-003-001/24.04.2023 г., с които погрешно определените дължими лихви, в размер на 31 301, 07 лв. са преизчислени, като са взети предвид прихванати задължения и внесен ефективно данък, в резултат на което с втория акт за поправка размерът на дължимите лихви е определен на 35 434, 75 лв.

Дружеството – жалбоподател не е представлявано в съдебните заседания. Управителят, с писмени молби: ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза, което е прието без оспорване; представя счетоводни документи, които Съдът, след изрични дадени преди това указания отказа да приеме като писмени доказателства, понеже същите: нямат характер на счетоводни документи; не е посочено кой ги е съставил; заверени са от адвокат, който няма процесуално качество по делото (протокол на л. 168 от делото).

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна

практика” – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението си мотиви. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение и представя писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното, по съществува.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди е възложена ревизия на „Главстройремонт“ ЕООД за определяне на задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от: 01.07.2017 г., до 31.12.2021 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 71 от делото), срещу който е подадено възражение и въз основа на който е издаден процесният РА № Р-22221122000749-091-001/24.03.2023 г. С РА в тежест на дружеството са начислени задължения за данък върху добавената стойност, в размер на общо 94 950, 37 лв., при деклариран резултат за ревизираните периоди - ДДС за възстановяване, общо в размер на 1 496, 21 лв. С цитираните по – горе два акта за поправка на РА размерът на лихвите е определен на 35 434, 75 лв.

С Решение № 839/19.06.2023 г. решаващият административен орган е потвърдил РА № Р-22221122000749-091-001/24.03.2023 г. (поправен) в оспорената част, относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди: м.м. 02, 04, 05, 08. 2017 г. и от м.м. 10.2017 г., до м. 01.2018 г.; от м.м. 03-05.2018 г.; от м.м 07-10.2018 г. и м. 12.2021 г., заедно с начислените лихви.

С жалбата е заявено искане за отмяна на ревизионния акт „в неговата цялост“, като единствено се твърди обективна невъзможност дружеството да представи „счетоводна информация, с която да докаже, че начислените суми по ревизионния акт са недължими“, понеже „офисът, където се е намирало счетоводството и документите е бил предмет на престъпление“.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане само за частите от РА № Р-22221122000749-091-001/24.03.2023 г. (поправен), редовно оспорени по реда на Глава осемнадесета ДОПК и потвърдени с Решение № 839/19.06.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С.. Това е така, предвид разпоредбите на чл. 156, ал. 1 и ал. 2 ДОПК. Основната и единствена защитна теза, изложена в жалбата – твърдението, че всички документи (вкл. счетоводни) са се намирали в адвокатски офис – обект на кражба, Съдът възприема като недоказана. В представеното удостоверение от ОЗ РУ – СДВР се сочи да е било образувано Досъдебно производство № 227 ЗМК 15125/22 г. (прокурорска преписка № 1759/2022 г. по описа на СРП) за това, че „в сграда, находяща се в [населено място], [улица] са унищожени или скрити чужди документи – договори, данъчни декларации и др. счетоводни документи, собственост на адв. Н. П. и Н. З. на дружествата, представляващи от последния“. Удостоверението само по себе си не съдържа данни, които да сочат, какви конкретно документи са били предмет на неправомерно посегателство (какво). Жалбоподателят не сочи други доказателства, установяващи причина счетоводни документи на „Главстройремонт“ ЕООД да са се намирали в този офис.

Жалбата е неоснователна.

През ревизираните периоди дейността на „Главстройремонт“ ЕООД е свързана с отдаване под наем, продажба и експлоатация на собствени недвижими имоти.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновавали изводите си за липса на материалноправни основания за признаване правото на данъчен кредит са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия. Заключение на съдебносчетоводната

експертиза дава отговор на поставен от жалбоподателя въпрос, обслужващ предполагаема защитна теза, каквато не е заявена изрично в съдебното производство. Въпросът, на който е отговорило вещото лице е: „след анализ на представените по делото документи и счетоводството на „Главстройремонт“ ЕООД да се даде отговор на въпроса, какъв е размерът на задължението по процесния акт, като не включва в размера на задължението ДДС за продажбите на имотите в [населено място], както и да не включва задълженията за движимите вещи, които са посочени в акта и са предмет на амортизации по чл.15 от Закона за счетоводството“. Тъй като експертното заключение с констативната част, по същество потвърждава констатациите на приходните органи Съдът го кредитира в тази част.

1. Относно начисления с ревизионния акт ДДС, в общ размер на 28 202, 52 лв., за данъчни периоди м. 05.2017 г. и м. 10.2017 г..

„Главстройремонт“ ЕООД е извършило продажби на недвижими имоти, подробно индивидуализирани в РД (л.л. 74, 75 от делото), като сумите от продажбите са постъпили по банковите сметки на дружеството. Изпълнението на тези доставки е безспорно доказано и не е опровергано в съдебното производство. безспорно доказват изпълнението на доставката и датата на настъпилото данъчно събитие. Отделени са сделките с недвижими имоти, продажбите на които представляват освободени доставки, по см. чл. 45, ал. 1 ЗДДС. Констатирано е още, че за продажбата на конкретно определени недвижими имоти (ателиета и бунгало) не са издавани фактури и не са отчетени приходи от продажбата им. С оглед констатациите, според Съда правилно с ревизионния акт е начислен ДДС, в общ размер на 28 202, 52 лв. – стойност, определена по правилото на чл. 67, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС, понеже за дружеството са възникнали задълженията, по см. чл. 86, ал. 1, ал. 1 с.з. за конкретните доставки, представляващи продажби на недвижими имоти. Данъчните задължения са: за м. 10.2017 г. по сделка за продажба на имот в [населено място], на Г. М. (НА №187/31.10.2017 г.) (на стойност 68 454,05 лв.) и за продажба на имот в същия град, на П. и Р. А. (НА №188/31.10.2017 г.); за м. 05.2017 г. - продажба на имот в [населено място], на В. С. (НА № 88/30.05.2017 г.).

2. Съдът приема, че ревизионният акт е правилен и обоснован, и в частта относно начислени ДДС, общо в размер на 36 533, 96 лв. за данъчни периоди 10.2019 г., м. 12.2020 г. и м. 12.2021 г. Задължението е свързано със следните факти и обстоятелства:

- издадена от „Главстройремонт“ ЕООД на „Бонт инженеринг“ ЕООД фактура № 000...1066/03.10.2019 г. с данъчна основа 6 194, 44 лв. и с предмет „аванс“, издадена от с акта е начислен ДДС - 1 238, 89 лв. Фактурата обаче не била отразена в дневника за продажби и във връзка с нея не е начислен ДДС, но е посочена в дневника за покупки на „Бонт инженеринг“ ЕООД, което надлежно е упражнило правото си да иска приспадане на ДДС. Предвид неначисляването на ДДС от страна на „Главстройремонт“ ЕООД правилно с РА е определено задължение, в размер на 1 238, 89 лева. С Акт за прихващане и възстановяване № П-22002320052882-004-001/24.03.2020 г., издаден на „Бонт инженеринг“ ЕООД реалността на доставката по процесната фактура е била проверена и на дружеството е възстановен претендираният ДДС, вкл. по фактура № 000...1066/03.10.2019 г. В изпълнение правомощието си по чл. 155, ал. 3 ДОПК решаващият административен орган, като анализирал данните, съдържащи се в подадените от „Главстройремонт“ ЕООД дневници за продажби установил“ допуснати сериозни пропуски в

номерацията на издадените фактури“, понеже: в дневниците за продажби липсва цитираната по – горе фактура № 000...1066/03.10.2019 г., издадена на „Бонт инженеринг“ ЕООД; фактура № 000...1065 (т.е. – с предходен номер), издадена на Д. Т. Л. е от дата 19.10.2018 г.; следващата по възходящ ред фактура с получател „Бонт инженеринг“ ЕООД е с № 000...1065/03.10.2019 г. В изпълнение правомощието си по чл. 155, ал. 3 ДОПК решаващият административен орган, като анализира данните, съдържащи се в подадените от „Главстройремонт“ ЕООД дневници за продажби установил“ допуснати сериозни пропуски в номерацията на издадените фактури“, понеже: в дневниците за продажби липсва цитираната по – горе фактура № 000...1066/03.10.2019 г., издадена на „Бонт инженеринг“ ЕООД; фактура № 000...1065 (т.е. – с предходен номер), издадена на Д. Т. Л. е от дата 19.10.2018 г.; следващата по възходящ ред фактура с получател „Бонт инженеринг“ ЕООД е с № 000...1065/03.10.2019 г.

- според представените оборотни ведомости за 2020 г. и 2021 г. по кредита на счетоводна сметка 206 „машини и оборудване“ са отразени обороти, съответно в размер на 9 650 лв. и 166 825, 35 лв., представляващи продадени активи. Сред подадените справки-декларации по ЗДДС няма фактури за извършени продажби в посочените размери, поради което и на основание чл. 86 ЗДДС през м. 12.2020 г. и м. 12.2021 г. правилно е начислен съответният ДДС. Доказателства, оборващи констатациите на ревизиращите органи по приходите не са ангажирани.

В заключението на съдебносчетоводната експертиза, неоспорено от дружеството – жалбоподател вещото лице сочи следното:

- за данъчен период от 01.12.2020 год. до 31.12.2020 год. е подадена справка-декларация с резултат ДДС за възстановяване - 410,46 лв., като с РА, на основание чл. 86 ЗДДС е начислен ДДС, в размер на 1 930 лв. върху стойността на продадени машини и оборудване, видно от оборотната ведомост за 2020 г., представена от жалбоподателя; според ведомостта в счетоводна сметка 206 „машини и оборудване“ са отразени кредитни обороти 9 650 лв., като амортизации по чл. 15 от Закона за счетоводството, във връзка е изведени от употреба ДМА, поради изхабяване, но информация относно вида на активите, дата на придобиване, период на амортизация и счетоводни данни за отписването им не са представени и на вещото лице;

- за данъчен период от 01.12.2021 г., до 31.12.2021 г. е подадена справка-декларация с резултат ДДС за възстановяване - 1308, 85 лв.; на основание чл. 86 ЗДДС с ревизионния акт е начислен ДДС 33 365, 07 лв. върху стойността на продадени машини и оборудване, видно от оборотната ведомост за 2021 г.; представена е на вещото лице, според която по счетоводна сметка 206 „машини и оборудване“ са отразени кредитни обороти, в размер на 166 825, 35 лв., за които се твърди да представляват амортизации по чл. 15 от Закона за счетоводството, във връзка с изведени от употреба ДМА, поради изхабяване; информация относно вида на активите, изведени от употреба, дата на придобиването им, период на амортизация и счетоводни данни за отписване не са представени и на вещото лице;

- за данъчен период от 01.12.2020 г., до 31.12.2020 г. е подадена справка-с резултат ДДС за възстановяване – 410, 46 лв., като с РА, основание чл. 86 ЗДДС е начислен ДДС – 1930 лв. върху стойността на продадени машини и оборудване, предвид оборотната ведомост за 2020 г., представена на вещото лице; според ведомостта по счетоводна сметка 206 „машини и оборудване“ са отразени кредитни обороти, в

размер на 9 650 лв., за които се твърди да са амортизации по чл. 15 от Закона за счетоводството, във връзка е изведени от употреба ДМА, поради изхвърляване, но информацията относно вида на активите, дата на придобиване, период на амортизация и счетоводни данни за отписването им не са представени на вещото лице;

- за данъчен период 01.12.2021 г. - 31.12.2021 г. е подадена справка-декларация, с резултат ДДС за възстановяване - 308, 85 лв., върху стойността на продадени машини и оборудване, видно от обратната ведомост за 2021 г. Констатациите на вещото лице са като тези, изложени по отношение останалите обратни ведомости.

3. Относно извършените корекции на упражнено от „Г.“

ЕООД право на приспадане данъчен кредит, в размер на общо 31 710, 10 лв., начислен с включени в дневниците за покупки фактури. Съдът приема за законосъобразен и правилен ревизионния акт, и в тази част.

Дружеството е упражнило право на данъчен кредит за ползвани ел. енергия, вода, куриерски услуги, административни услуги, ремонт системи, ел. материали и др. Опитите, посредством насрещни проверки да бъдат събрани доказателства от „Тръмп имоти“ ЕООД (идентифицирано като доставчик на услуга „ремонт системи“ и „Елпром-Елин“ АД са останали неуспешни. Прието е с РД, че: „Главстройремонт“ ЕООД не доказва получаването на различните услуги и стоки, документирани с процесните фактури, понеже не е представило: „данни и доказателства за извършвана дейност; процесните фактури; вторични счетоводни и други търговски документи“. По отношение и на тези фактури дружеството – жалбоподател не положи усилия да докаже: предмет на доставките; получаването им и съответното осчетоводяване, въпреки твърдението за откраднати счетоводни документи. В тази връзка е съществувала практическа възможност да положи усилия за снабдяване с релевантни документи от дружествата – издатели на спорните фактури, по които „Главстройремонт“ ЕООД е упражнило право на приспадане данъчен кредит, в размер на общо 31 710, 10 лв., вкл. за представяне от тях на доказателства за получени плащания. „Главстройремонт“ ЕООД не твърди и няма доказателства да се е възползвало от възможността по чл. 58, ал. 2 ППЗДДС.

Данъкът върху добавената стойност се определя като косвен, многофазен и некумулятивен данък, а практическият му смисъл е да бъде начисляван по конкретна доставка на стока или на услуга, и да бъде включен еднократно в крайната цена. Облагането само на добавената стойност се постига, чрез приспадане на данъчен кредит от страна на получателя на съответната доставка. Действащият понастоящем ЗДДС съответства по съдържание изцяло на нормите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета, относно общата система на данъка върху добавената стойност, за целите на общностния търговски оборот на стоки и на услуги. Условието, които следва да изпълни данъчен субект, претендиращ право на данъчен кредит са изброени алтернативно в чл. 71 ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с наличието на доказателства за действително извършена престация - доставка на стока или на услуга. Нормата на ал. 5 от чл. 70 ЗДДС въвежда като самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит неправомерното начисляване на данък. За неправомерно следва да се счита начисляване тогава, когато посоченият в данъчната фактура доставчик не е престирали стока или услуга, а само привидно е създал впечатление за такава престация. С други думи, преценката за наличието на реално осъществена доставка е неотменимо и задължително изискване за

упражняване право на данъчен кредит. Извършването на такава преценка е резултат от внимателен анализ на установените в хода на ревизията факти и съпоставянето им с обективната действителност. Това е направено с процесния ревизионен акт, респ. с ревизионния доклад. Според характера и предмета на фактурираните доставки, на изследване подлежи, както действителната възможност на „доставчика“ (ресурсна и кадрова обезпеченост) да изпълни уговорената сделка, така и обстоятелството, дали между него и „получателя“ е извършено прехвърляне владението (собствеността) върху стоката, респ. дали е извършена услугата. По делото дружеството – жалбоподател, в условията на насрещно доказване не опроверга изводите и констатациите на ревизиращите, така както са изложени в РД и в РА. Заключение на съдебносчетоводната експертиза също не способства за такава опровергаване.

В заключение – оспорените части от Ревизионен акт № Р-22221122000749-091-001/24.03.2023 г. (поправен), потвърдени с Решение № 839/19.06.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът в оспорени части е обоснован и законосъобразен, вкл. досежно направените изводи за наличие на материалноправните основания на ЗДДС, да не бъде признато упражненото право на приспадане на данъчен кредит, начислен с процесните фактури.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявената от пълномощника на ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет определя в размер на 9 925 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ГЛАВСТРОЙРЕМОНТ“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221122000749-091-001/24.03.2023 г., издаден от органи по приходите, при ТД на НАП – С., поправен с ревизионни актове за поправка, №№: П-22221123068861-003-001/12.04.2023 г.; П-22221123082049-003-001/24.04.2023 г., В ЧАСТИТЕ, потвърдени от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ – С., с Решение № 839/19.06.2023 г., относно данъчни периоди: м. 02.2017 г., м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 08.2017 г., от м. 10.2017 г. до м. 01.2018 г., от м. 03.2018 г. до м. 05.2018 г., от м. 07.2018 г. до м. 10.2021 г. и м. 12.2021 г., в общ размер на ДДС – 96 446, 58 лева, заедно със съответните лихви, в размер на 35 434, 75 лева.

ОСЪЖДА „ГЛАВСТРОЙРЕМОНТ“ ЕООД - ЕИК: [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер

на 9 925 лв. (девет хиляди, деветстотин и двадесет и пет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: